

- e) overeenkomsten en verschillen tussen FOBT's en deel III-speelautomaten met betrekking tot de interactie die mogelijk was tussen de speler en de automaat;
 - f) of de bovenstaande factoren al of niet bekend waren bij de meerderheid van de gebruikers van deze automaten en of zij die wel of niet als relevant of belangrijk beschouwden;
 - g) of het verschil in de behandeling door een van bovenstaande factoren gerechtvaardigd wordt?
3. Wanneer een lidstaat in de uitoefening zijn beoordelingsvrijheid volgens artikel 13B, sub f, van de Zesde btw-richtlijn gokken heeft vrijgesteld van de btw, maar een bepaald omschreven categorie gokautomaten heeft onderworpen aan de btw:
- a) komt een lidstaat tegen een vordering wegens schending van het beginsel van belastingneutraliteit dan in beginsel het verweer toe, dat hij met de vereiste zorgvuldigheid heeft gehandeld, en
 - b) zo ja, welke factoren zijn dan relevant bij de beoordeling of de lidstaat zich al dan niet met succes op dat verweer kan beroepen?

(¹) Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Înalta Curte de Casație și Justiție (Roemenië) op 28 mei 2010 — Strafzaak tegen Gheorghe Kita

(Zaak C-264/10)

(2010/C 209/41)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Înalta Curte Casație și Justiție

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gheorghe Kita

Prejudiciële vraag

Moet artikel 5, punt 3, van kaderbesluit 2002/584/JBZ van de Raad van de Europese Unie van 13 juni 2002 (¹) aldus worden uitgelegd dat de terugzending (overbrenging) van een gevonnisde persoon, die eerder op grond van een Europees aanhoudingsbevel met het oog op strafvervolgning is overgeleverd, naar de staat waarvan hij de nationaliteit heeft, automatisch plaatsvindt, ook wanneer die persoon daar niet mee instemt, hoewel instemming een door het Europees Verdrag inzake de overbrenging van gevonnisde personen gestelde voorwaarde is?

(¹) Kaderbesluit van de Raad betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de procedures van overlevering tussen de lidstaten (PB L 190, blz. 1).

Beroep ingesteld op 2 juni 2010 — Europese Commissie/Tsjechische Republiek

(Zaak C-276/10)

(2010/C 209/42)

Procestaal: Tsjechisch

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en L. Jelínek, gemachtigden)

Verwerende partij: Tsjechische Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Tsjechische Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2006/118/EG (¹) van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende de bescherming van het grondwater tegen verontreiniging en achteruitgang van de toestand, althans door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens artikel 12 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Tsjechische Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn in nationaal recht is op 16 januari 2009 verstreken.

(¹) PB L 372, blz. 19.